

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 18 października 1961 r.

Nr 79

TRESC:
Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

329 — nr 404 z dnia 11 października 1961 r. w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń przedsiębiorstw państwowych objętych planowaniem centralnym 737

ZARZĄDZENIA :

330 — nr 205 Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 października 1961 r. w sprawie gospodarki formularzami 741

331 — Ministra Finansów z dnia 6 października 1961 r. zmieniające zarządzenie z dnia 13 września 1957 r. w sprawie wzoru legitymacji specjalnej i znaczka legitymacyjnego dla pracowników inspektoratów kontrolno-rewizyjnych 742

OBWIESZCZENIE

332 — Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 października 1961 r. o sprostowaniu błędu w uchwale nr 274 Rady Ministrów z dnia 13 lipca 1961 r. w sprawie normatywów cykli budowy 744

329

UCHWAŁA Nr 404 RADY MINISTRÓW

z dnia 11 października 1961 r.

w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń przedsiębiorstw państwowych objętych planowaniem centralnym.

Na podstawie art. 9 i 25 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

Rozdział I.

Przepisy wstępne.

§ 1. 1. Uchwała określa w sposób jednolity zasady gospodarki finansowej zjednoczeń objętych planowaniem centralnym, w których są zgrupowane przedsiębiorstwa objęte uchwałą nr 387 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych i ich zjednoczeń objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 91, poz. 411) oraz zarządzeniami wydanymi na jej podstawie.

2. Minister Finansów — po uzgodnieniu z zainteresowanymi ministrami — może rozciągnąć przepisy niniejszej uchwały na zjednoczenia nie objęte uchwałą i zarządzeniami, o których mowa w ust. 1.

Rozdział II.

Uprawnienia zjednoczeń w zakresie gospodarki finansowej przedsiębiorstw w nich zgrupowanych.

§ 2. W celu zapewnienia wykonania planowanych zadań gospodarczych zjednoczenia realizują politykę finansową Państwa w stosunku do zgrupowanych w nich przedsiębiorstw oraz sprawują ogólny nadzór nad ich gospodarką finansową, a w szczególności wykonują następujące zadania w tym zakresie:

- 1) ustalają wskaźniki planowe w zakresie akumulacji finansowej, wysokości zysku i jego podziału, wysokości amortyzacji i jej podziału, dokonują planowej redystrybucji środków na finansowanie strat i funduszy specjalnych oraz ustalają i dokonują podziału innych planowych wskaźników finansowych w ramach wskaźników ustalonych w narodowym planie gospodarczym i budżecie — w trybie obowiązujących przepisów,
- 2) dokonują w ciągu roku w uzasadnionych gospodarczo przypadkach zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz

po zaopiniowaniu przez kolegium zjednoczenia zmiany planowych wskaźników dla przedsiębiorstw w ramach wskaźników ustalonych dla zjednoczeń przez ministra,

- 3) analizują wyniki działalności finansowej przedsiębiorstw, kształtowanie się kosztów własnych i ich obniżenie, w szczególności kosztów materialnych i osobowych, kontrolują dyscyplinę płatniczą i wykonanie zobowiązań przedsiębiorstw oraz analizują celowość zaciąganych przez przedsiębiorstwa zobowiązań i kredytów bankowych,
- 4) kontrolują i zatwierdzają bilanse oraz zamknięcia rachunkowe przedsiębiorstw w trybie obowiązujących przepisów,
- 5) rozpatrują wnioski wynikające z kontroli i analiz działalności finansowej przedsiębiorstw przeprowadzanych przez organy finansowe, banki finansujące i inne organy kontroli,
- 6) dokonują analiz kompleksowych branży jako całości oraz wysuwają wnioski w sprawie usprawnienia działalności finansowej branży,
- 7) sporządzają i publikują w zakresie ustalonym przez Ministra Finansów sprawozdania o wynikach finansowych branży.

Rozdział III.

Fundusze zjednoczeń.

§ 3. Zjednoczenia tworzą i dysponują następującymi funduszami:

- 1) funduszem statutowym,
- 2) funduszem rezerwowym,
- 3) funduszem inwestycyjnym,
- 4) funduszem administracyjnym.

§ 4. 1. Zjednoczenia mogą również tworzyć i dysponować innymi funduszami na podstawie odrębnych przepisów; w szczególności zjednoczenia mogą dysponować funduszem postępu technicznego oraz częścią funduszu amortyzacyjnego przedsiębiorstw.

2. Na podstawie zarządzenia właściwego ministra, wydanego w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministrem Finansów, zjednoczenia

mogą tworzyć fundusz gwarancyjny na pokrywanie kosztów napraw gwarancyjnych wyrobów produkowanych przez przedsiębiorstwa zgrupowane w zjednoczeniu.

§ 5. Źródłem tworzenia funduszy mogą być:

- 1) zyski przedsiębiorstw,
- 2) wpłaty przedsiębiorstw w formie narzutów na koszty własne,
- 3) środki budżetu Państwa,
- 4) odpisy amortyzacyjne przedsiębiorstw,
- 5) dochody z działalności gospodarczej zjednoczeń,
- 6) inne środki określone odrębnymi przepisami.

a) *Fundusz statutowy zjednoczenia.*

§ 6. 1. Fundusz statutowy zjednoczenia powinien równać się wartości przydzielonych mu środków trwałych, a w razie prowadzenia działalności gospodarczej — także równowartości normatywu środków obrotowych lub jego części po potrąceniu pasywów stałych.

2. Fundusz statutowy zjednoczenia podlega zwiększeniu o:

- 1) wartość przejętych do eksploatacji zakończonych inwestycji,
- 2) wartość nieodpłatnie przejętych innych środków trwałych.

3. Fundusz statutowy zjednoczenia ulega zmniejszeniu o:

- 1) wartość nieodpłatnie przekazanych środków trwałych,
- 2) poniesioną stratę na działalności gospodarczej zjednoczenia nie pokrytą z funduszu rezerwowego lub z innych źródeł.

4. Poza przypadkami, o których mowa w ust. 2 i 3, fundusz statutowy zjednoczenia może ulegać zwiększeniu lub zmniejszeniu w razie przeszacowania środków trwałych i obrotowych na skutek urzędowej zmiany cen oraz w innych przypadkach określonych odrębnymi przepisami.

b) *Fundusz rezerwowy zjednoczenia.*

§ 7. 1. Fundusz rezerwowy zjednoczenia ustala się w wysokości 10% łącznej sumy planowanych na dany rok odpisów na fundusz rozwoju przedsiębiorstw zgrupowanych w zjednoczeniu. Minister Finansów może w uzgodnieniu z zainteresowanymi ministrami ustalić górną granicę funduszu rezerwowego dla poszczególnych zjednoczeń, z uwzględnieniem pozostałości tego funduszu za lata poprzednie; wpływy na ten fundusz przekraczające ustaloną granicę podlegają przekazaniu na fundusz rezerwowy ministerstwa.

2. Ministrowie mogą ustalić wysokość funduszu rezerwowego poszczególnych zjednoczeń na poziomie wyższym lub niższym od ustalonego w ust. 1, pod warunkiem że łączna wysokość tego funduszu dla wszystkich zjednoczeń wchodzących w skład danego resortu nie przekroczy granicy określonej w ust. 1.

3. Ustalenie łącznej wysokości funduszu rezerwowego całego resortu na poziomie wyższym od ustalonego w ust. 1 wymaga zgody Ministra Finansów.

§ 8. 1. Fundusz rezerwowy zjednoczenia tworzy się z części zysków przedsiębiorstw, która podlega przekazaniu do zjednoczenia. Jeżeli środki te są nie wystarczające dla utworzenia funduszu rezerwowego w wysokości podanej w § 7 ust. 1, zjednoczenia mogą otrzymywać dotację z budżetu na uzupełnienie brakującej kwoty funduszu rezerwowego do poziomu planowanego.

2. Odpisy na fundusz rezerwowy zjednoczenia dokonywane są z uwzględnieniem faktycznych odpisów na fundusz rozwoju przedsiębiorstw. Planowana dotacja z budżetu na fundusz rezerwowy zjednoczenia nie ulega zmianie bez względu na wysokość przelewów przedsiębiorstw z tytułu zysków.

§ 9. Oprócz środków, o których mowa w § 8, na fundusz rezerwowy zjednoczenia przeznaczają się środki z następujących źródeł:

- 1) z części nadwyżek środków obrotowych przedsiębiorstw na początek roku, ustalanych zgodnie z obowiązującymi przepisami,
- 2) ze środków pozostających na rachunku zjednoczeń po dokonaniu rozliczeń z budżetem,
- 3) z pozostałości środków przeznaczonych na utrzymanie zjednoczeń po zakończeniu roku,
- 4) z innych źródeł określonych odrębnymi przepisami.

§ 10. 1. Fundusz rezerwowy zjednoczenia może być przeznaczony na następujące cele:

- 1) na pokrycie niedoboru środków obrotowych przedsiębiorstw na początek roku, o ile przedsiębiorstwa nie mają możliwości pokrycia tego niedoboru z własnych środków, a zjednoczenie uzna jego pokrycie za słuszne,
- 2) na dokonanie rozliczenia z budżetem z tytułu wpłat z zysku, jeśli środki na ten cel pozostające do dyspozycji zjednoczenia są nie wystarczające,
- 3) na dokonywanie rozliczeń z przedsiębiorstwami z tytułu dotacji, jeśli terminy wpłat z zysku przedsiębiorstw są późniejsze od terminów udzielenia dotacji.
- 4) na udzielenie gwarancji dla banków z tytułu udzielonych przez nie kredytów przedsiębiorstwom,
- 5) na pokrycie dodatkowych potrzeb finansowania przedsiębiorstw, wynikłych wskutek przyjęcia przez przedsiębiorstwa wykonania zleconych im przez zjednoczenia, a nie przewidzianych w planach zadań produkcyjnych; w niezbędnych przypadkach zjednoczenia mogą otrzymać środki na ten cel z budżetu Państwa w trybie przewidzianym w obowiązujących przepisach,
- 6) na zasilenie funduszu inwestycyjno-remontowego przedsiębiorstw,
- 7) na zasilenie funduszy niezbędnych do prowadzenia własnej działalności gospodarczej,
- 8) na inne cele określone odrębnymi przepisami.

2. Wyплаты dla przedsiębiorstw, o których mowa w ust. 1, dokonywane być mogą w formie dotacji lub pożyczki.

3. Przy udzielaniu przedsiębiorstwom kredytów z gwarancją, o której mowa w ust. 1 pkt 4, banki finansujące — po uzgodnieniu z zainteresowanym zjednoczeniem — mogą na zabezpieczenie kredytów winkulować tytułem gwarancji część funduszu rezerwowego również w wysokości niższej od wysokości udzielonego kredytu.

c) *Fundusz inwestycyjny zjednoczenia.*

§ 11. 1. Na fundusz inwestycyjny zjednoczenia przeznaczają się części amortyzacji przedsiębiorstw, podlegające przekazaniu do zjednoczenia, w wysokości kwot niezbędnych do zrealizowania inwestycji przewidzianych w narodowym planie gospodarczym.

2. Jeżeli część amortyzacji przedsiębiorstw podlegająca przekazaniu do zjednoczenia jest nie wystarczająca dla utworzenia funduszu inwestycyjnego, zjednoczenie może przeznaczyć na uzupełnienie brakującej kwoty, do poziomu planowanego, część wpłat z zysku przedsiębiorstw, jednakże w ramach ustalonego dla zjednoczenia wskaźnika podziału zysku, oraz otrzymać dotację z budżetu.

3. Zasady wykorzystania funduszu inwestycyjnego regulują odrębne przepisy.

d) *Fundusz administracyjny zjednoczenia.*

§ 12. 1. Fundusz administracyjny zjednoczenia tworzy się z wpłat obciążających koszty własne przedsiębiorstw zgrupowanych w zjednoczeniu. Wysokość tych wpłat w formie wskaźników procentowych od planowanego poziomu

kosztów własnych ustalają dla przedsiębiorstw zjednoczenia w ramach łącznych wskaźników ustalonych dla nich przez właściwe ministerstwo. Łączne wskaźniki procentowe od planowanego poziomu kosztów własnych dla ministerstw ustala Ministerstwo Finansów.

2. Określona zgodnie z ust. 1 kwota wpłat nie ulega zmianie w razie zmiany poziomu kosztów.

3. Z funduszu administracyjnego zjednoczenia pokrywane są wydatki zjednoczenia zarówno osobowe, jak i rzeczowe łącznie z wydatkami na kapitalne remonty i inwestycje stanowiące zakupy ruchomości, służące do wykonania przez zjednoczenie jego działalności administracyjnej. Zjednoczenia nie dokonują amortyzacji środków trwałych przeznaczonych dla potrzeb działalności administracyjnej.

4. Nie wykorzystane w danym roku środki funduszu administracyjnego podlegają przekazaniu w ostatnim dniu każdego roku w całości na fundusz rezerwowy zjednoczenia.

§ 13. Wysokość wpłat na fundusz administracyjny zjednoczenia, przypadająca na poszczególne przedsiębiorstwa, jak również sposób i terminy wpłat ustala dyrektor zjednoczenia po zaopiniowaniu przez kolegium zjednoczenia w trybie obowiązujących przepisów.

§ 14. 1. Zjednoczenia ujmują koszty swej działalności administracyjnej w rocznych preliminarzach działalności administracyjnej.

2. Zjednoczenia sporządzają preliminarze działalności administracyjnej na podstawie wytycznych właściwych ministerstw, w ramach wskaźników narodowego planu gospodarczego i budżetu.

3. Przez wytyczne, o których mowa w ust. 2, należy rozumieć w szczególności:

- 1) wskaźniki wpłat przedsiębiorstw, o których mowa w § 12 ust. 1,
- 2) liczbę zatrudnionych oraz osobowy i bezosobowy fundusz płac z uwzględnieniem przepisów § 16 ust. 3,
- 3) wysokość nakładów na inwestycje i kapitalne remonty.

4. Preliminarz działalności administracyjnej zjednoczenia, opracowany zgodnie z przepisami ust. 2 i 3, zatwierdza dyrektor zjednoczenia w trybie obowiązujących przepisów.

5. Właściwi ministrowie informują Ministra Finansów o podziale wskaźników, o których mowa w ust. 2, między poszczególne zjednoczenia.

§ 15. 1. Zatwierdzone przez dyrektora zjednoczenia preliminarze działalności administracyjnej stanowią dla banku finansującego podstawę do finansowania działalności zjednoczeń.

2. Ogólna suma zatwierdzonego preliminarza działalności administracyjnej stanowi dla oddziału banku finansującego górną granicę finansowania wydatków związanych z utrzymaniem zjednoczenia, z uwzględnieniem przepisów § 16 ust. 3.

3. Wykorzystanie funduszu płac przez zjednoczenia podlega kontroli bankowej według zasad określonych odrębnymi przepisami.

§ 16. 1. Dyrektor zjednoczenia uprawniony jest do dokonywania zmian w preliminarzu działalności administracyjnej, polegających na przesunięciach pomiędzy poszczególnymi pozycjami wydatków, z zastrzeżeniami wynikającymi z ust. 2.

2. Zmiany w preliminarzu powodujące zwiększenie ogólnej jego kwoty, kwoty preliminowanych wydatków osobowych, kwoty na nagrody oraz kwoty wydatków o charakterze inwestycyjnym — mogą nastąpić jedynie za zgodą właściwego ministra. Zgody właściwego ministra wymaga również zmniejszenie preliminowanych wydatków na inwestycje i kapitalne remonty.

3. W razie konieczności rozszerzenia działalności zjednoczenia, a w szczególności potrzeby koncentracji niektórych funkcji należących do przedsiębiorstw, właściwi ministrowie mogą w ramach łącznej liczby zatrudnionych i funduszu płac, zatwierdzonych dla zjednoczenia i zgrupowanych w nim przedsiębiorstw, zwiększyć plan zatrudnienia i funduszu płac zjednoczenia, zwiększając odpowiednio narzuty na utrzymanie zjednoczenia.

4. Zwiększenia narzutów, o którym mowa w ust. 3, właściwi ministrowie dokonują również w tych przypadkach, gdy na skutek tego zwiększenia następuje przekroczenie ustalonych dla ministerstw zgodnie z § 12 ust. 1 łącznych wskaźników procentowych od planowanego poziomu kosztów własnych — pod warunkiem, że zwiększenie to nie spowoduje pogorszenia w danym roku salda łącznych dochodów i wydatków budżetowych ministerstwa.

e) Fundusz amortyzacyjny.

§ 17. 1. Środki funduszu amortyzacyjnego przedsiębiorstw przekazane do zjednoczenia pozostają w całości lub części w jego dyspozycji. W razie pozostawienia do dyspozycji zjednoczenia części środków funduszu amortyzacyjnego przedsiębiorstw pozostała część tych środków podlega odprowadzeniu na rachunek bankowy amortyzacji scentralizowanej w banku finansującym inwestycje centralne.

2. Środki pozostające do dyspozycji zjednoczeń są przeznaczone na fundusz inwestycyjny zjednoczeń lub też na zasilenie funduszy inwestycyjnych przedsiębiorstw w ramach wskaźników podziału amortyzacji ustalonych dla zjednoczeń.

3. Właściwi ministrowie, po uzgodnieniu z centralą właściwego banku, mogą zezwolić dyrektorom zjednoczeń na dokonywanie redystrybucji między zgrupowane w zjednoczeniu przedsiębiorstwa nie zaangażowanej części środków funduszu amortyzacyjnego (odpisów amortyzacyjnych) pozostającego do dyspozycji przedsiębiorstw zgodnie z § 19 ust. 1 powołanej w § 1 uchwały nr 387 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r.

§ 18. 1. Zjednoczenia ustalają wskaźniki podziału amortyzacji na część pozostającą do dyspozycji przedsiębiorstw i na część podlegającą przekazaniu do zjednoczenia w ramach wskaźników dla nich ustalonych.

2. Przy ustalaniu wskaźników podziału amortyzacji należy uwzględnić założenia w zakresie planowanych rozmiarów kapitalnych remontów i inwestycji oraz ich podziału, jak również założenia w zakresie udziału funduszu rozwoju przedsiębiorstw w finansowaniu inwestycji.

3. Zjednoczenia mogą dokonywać zmiany wskaźników, o których mowa w ust. 1, w razie zmiany wskaźników podziału amortyzacji ustalonych dla zjednoczeń. W innych przypadkach zmiana wskaźników wymaga zgody właściwego ministra, z tym że zmiana ta nie może spowodować zmiany wskaźników podziału amortyzacji ustalonej dla zjednoczenia.

Rozdział IV.

Finansowanie wspólnych przedsięwzięć gospodarczych i własnej działalności gospodarczej zjednoczeń.

§ 19. 1. Koszty wspólnych przedsięwzięć gospodarczych podejmowanych i prowadzonych przez zjednoczenie, na podstawie uchwał kolegium zjednoczenia, w imieniu przedsiębiorstw — pokrywa zjednoczenie ze środków gromadzonych na rachunku akcji specjalnych. Wspólne przedsięwzięcia gospodarcze prowadzi się zgodnie z przepisami uchwały nr 128 Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 1958 r. w sprawie zmian struktury organizacyjnej państwowego przemysłu kluczowego.

2. Na rachunki akcji specjalnych zjednoczenia wpływają środki od przedsiębiorstw przewidziane w odpowiednich pozycjach ich planów techniczno-ekonomicznych.

3. Pobierania przez zjednoczenie wpłat od przedsiębiorstw na pokrycie kosztów wspólnych przedsięwzięć gospodarczych dokonuje się na podstawie odpowiednich uchwał kolegium zjednoczenia, które ustala wysokość wydatków na tę działalność.

4. Osobowy i bezosobowy fundusz płac, wchodzący w skład kosztów wspólnych przedsięwzięć gospodarczych, może być planowany jedynie w ramach zatwierdzonego funduszu płac zjednoczenia i zgrupowanych w nim przedsiębiorstw łącznie. Zasada powyższa nie dotyczy specjalnych zadań gospodarczych podejmowanych na podstawie uchwał Rady Ministrów, o ile na podstawie tych uchwał przewidziane jest odpowiednie zwiększenie limitu funduszu płac.

5. W uzasadnionych gospodarczo przypadkach właściwy minister może wyrazić zgodę na podwyższenie zatwierdzonego dla zjednoczenia i zgrupowanych w nim przedsiębiorstw funduszu płac, w ramach obowiązujących w tym zakresie przepisów.

6. Wspólne przedsięwzięcia gospodarcze zjednoczenia prowadzone są na podstawie preliminarzy, o których mowa w § 23 ust. 2 pkt 3. Preliminarze te zatwierdza dyrektor zjednoczenia w trybie obowiązujących przepisów, po zasięgnięciu opinii kolegium zjednoczenia.

7. W razie niezakończenia w danym roku działalności, o której mowa w ust. 1, środki pozostałe na rachunku akcji specjalnych przechodzą na rok następny.

8. W razie zakończenia działalności, o której mowa w ust. 1, środki pozostałe na rachunku akcji specjalnych podlegają przekazaniu w całości na rzecz funduszu rezerwowego zjednoczenia.

9. W razie zaniechania działalności, o której mowa w ust. 1, przed jej rozpoczęciem, środki zgromadzone na rachunku akcji specjalnych podlegają w całości zwrotowi właściwym przedsiębiorstwom.

§ 20. 1. Zjednoczenie prowadzi własną działalność gospodarczą i usługową w ramach aparatu (komórek organizacyjnych) zjednoczenia albo przez powołane w trybie obowiązujących przepisów — odrębne jednostki organizacyjne, działające na zasadach rozrachunku gospodarczego.

2. Jednostki (komórki) organizacyjne, o których mowa w ust. 1, mogą być wyposażone przez zjednoczenie w fundusze własne, w wysokości niezbędnej do prowadzenia działalności gospodarczej, z funduszu rezerwowego i innych źródeł określonych odrębnymi przepisami.

3. Na pokrycie potrzeb jednostek (komórek) organizacyjnych wymienionych w ust. 1 zjednoczenie może zaciągać kredyty w banku na warunkach obowiązujących dla przedsiębiorstw.

4. Dla prowadzenia poszczególnych rodzajów działalności gospodarczych powinny być sporządzane oddzielne plany, o których mowa w § 23 ust. 2 pkt 2, i tworzone są odrębne rachunki bankowe. Podział zysku i wpłat z zysku oraz podział amortyzacji dokonywany jest według zasad obowiązujących przedsiębiorstwa zgrupowane w danym zjednoczeniu, z tym że zjednoczenie może centralizować część zysku pozostałego do dyspozycji jednostek organizacyjnych, o których mowa w ust. 1.

5. Plany, o których mowa w ust. 4, zatwierdza dyrektor zjednoczenia w trybie obowiązujących przepisów, po zasięgnięciu opinii kolegium zjednoczenia.

6. W razie zaprzestania działalności jednostki wymienionej w ust. 1 środki uzyskane z likwidacji przydzielonego

jej majątku podlegają przekazaniu w całości na rzecz funduszu rezerwowego zjednoczenia.

Rozdział V

Finansowanie przez zjednoczenia wiodące wydatków związanych z realizacją porozumień branżowych.

§ 21. 1. Wydatki związane z realizacją porozumienia branżowego pokrywane są z powstałego z wpłat uczestników porozumienia funduszu własnego branży, przeznaczonego na pokrycie wspólnych wydatków branży (np. utrzymanie stałego sekretariatu porozumienia branżowego, wspólne szkolenie kadr, wspólne prace nad postępowaniem technicznym, organizację wspólnych przedsięwzięć gospodarczych itp.).

2. Zasady gromadzenia środków, wysokość wpłat, zasady rozchodowania i obliczania kosztów przedsięwzięć, o których mowa w ust. 1, ustalają odrębne przepisy.

3. Gospodarka funduszem własnym branży prowadzona jest na podstawie uchwalonego przez komisję branżową preliminarza, o którym mowa w § 23 ust. 2 pkt 4.

4. Zatrudnienie i fundusz płac stałego sekretariatu porozumienia branżowego objęte są odrębną pozycją preliminarza i nie mogą być wykorzystane na inne cele.

5. Zatrudnienie i fundusz płac, o którym mowa w ust. 4, powinny mieścić się w ramach etatów i funduszu płac ustalonych dla zjednoczenia z uwzględnieniem przepisów § 16 ust. 3.

6. Wpłaty uczestników porozumienia branżowego na fundusz własny branży obciążają ich koszty własne lub specjalne fundusze uczestników na określony rodzaj działalności.

7. Pozostałość nie wykorzystanych na koniec roku środków pieniężnych na rachunku funduszu własnego branży przechodzi na rok następny.

§ 22. 1. Właściwy minister może zwiększyć przysługujący na dany kwartał na zasadzie uchwały nr 192 Rady Ministrów z dnia 16 kwietnia 1956 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w centralnych zarządach i zarządach (Monitor Polski Nr 33, poz. 412) fundusz nagród zjednoczenia wiodącego do 20% sumy funduszu płac, w zależności od zakresu zadań koordynacyjnych zjednoczenia.

2. Zwiększenie funduszu nagród następuje w razie pozytywnej oceny przez ministerstwo działalności koordynacyjnej zjednoczenia wiodącego, jeśli równocześnie zostały spełnione inne warunki ogólne, uzależniające przyznanie funduszu nagród.

3. Dodatkowa suma funduszu nagród przeznaczona jest dla pracowników zjednoczenia wiodącego, wykonujących dodatkowo, niezależnie od swych normalnych obowiązków, funkcje związane z koordynacją branżową.

Rozdział VI

Plan finansowy zjednoczeń.

§ 23. 1. Zjednoczenia sporządzają roczne plany finansowe.

2. Plany finansowe, o których mowa w ust. 1, obejmują:

- 1) preliminarz działalności administracyjnej zjednoczenia,
- 2) plan własnej działalności gospodarczej zjednoczenia,
- 3) preliminarz wspólnych przedsięwzięć gospodarczych zjednoczeń,
- 4) preliminarz działalności związanej z realizacją porozumienia branżowego.

Rozdział VII

Rozliczenia zjednoczeń z budżetem z tytułu zysków i strat przedsiębiorstw.

§ 24. 1. Zjednoczenia otrzymują środki przedsiębiorstw przeznaczone na wpłaty z zysku do budżetu i dokonują odpowiednich wpłat do budżetu po potrąceniu:

- 1) środków przypadających na fundusz rezerwowy,
- 2) wypłaconych dotacji podmiotowych na straty,
- 3) wypłaconych dotacji na fundusz zakładowy oraz fundusz rozwoju,
- 4) innych środków przewidzianych obowiązującymi przepisami.

2. W określonych szczegółowymi przepisami przypadkach zjednoczenia mogą zlecić przedsiębiorstwom dokonywanie bezpośrednio wpłat z zysku do budżetu.

3. Przy rozliczeniach zjednoczeń z budżetem (ust. 1) mają odpowiednie zastosowanie przepisy § 53 ust. 4, 5, 7 i 8 oraz § 59 ust. 3—5 powołanej w § 1 uchwały nr 387 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r.

§ 25. 1. Jeśli zbiorcze wyniki działalności gospodarczej przedsiębiorstw zgrupowanych w zjednoczeniach (saldo strat i zysków) są po uwzględnieniu dotacji przedmiotowych, zgodnie z założeniami planu, ujemne, zjednoczenia otrzymują bezpośrednio z budżetu dotacje niezbędne na wypłatę przedsiębiorstwom dotacji podmiotowych na straty i dotacji na fundusz rozwoju, jak również na fundusz rezerwowy zjednoczeń.

2. Zjednoczenia mogą otrzymywać bezpośrednio z budżetu dotację również w tych przypadkach, gdy planowane wyniki działalności gospodarczej przedsiębiorstw są dodatnie (suma planowanych zysków przedsiębiorstw rentownych jest wyższa od sumy planowanych strat przedsiębiorstw deficytowych, po uwzględnieniu dotacji przedmiotowych), jednakże zysk nie wystarcza na pokrycie potrzeb przedsiębiorstw w zakresie funduszy specjalnych.

§ 26. W uzasadnionych przypadkach, a w szczególności w razie zmian organizacyjnych oraz zmian cen i marż handlowych, Minister Finansów w porozumieniu z właściwymi

ministrami może zmienić w ciągu roku zjednoczeniom stawki procentowe wpłat z zysku do budżetu.

Rozdział VIII.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 27. 1. Minister Finansów na wniosek właściwych ministrów może w celu uwzględnienia specyfiki branżowej zjednoczeń wprowadzić odstępstwa od zasad niniejszej uchwały w stosunku do poszczególnych zjednoczeń.

2. Zmiany, o których mowa w ust. 1, nie mogą ograniczać zakresu uprawnień przedsiębiorstw określonego dekretem z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111).

§ 28. Upoważnia się Ministra Finansów do wydania szczegółowych przepisów wykonawczych w sprawach gospodarki finansowej zjednoczeń objętych niniejszą uchwałą.

§ 29. Tracą moc przepisy uchwały nr 387 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych i ich zjednoczeń objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 91, poz. 411) w sprawach uregulowanych w niniejszej uchwale, a w szczególności:

- 1) § 6,
- 2) z rozdziału III: dział i) Fundusz rezerwowy zjednoczenia (§§ 28—31), dział j) Fundusz inwestycyjny zjednoczenia (§ 32), dział k) Fundusz administracyjny zjednoczenia (§ 33),
- 3) z rozdziału V: dział e) Rozliczenia zjednoczeń z budżetem z tytułu zysków i strat przedsiębiorstw (§§ 62 i 63) oraz
- 4) rozdział VII Finansowanie działalności gospodarczej zjednoczeń (§§ 68 i 69).

§ 30. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1962 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

330

ZARZĄDZENIE Nr 205 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 9 października 1961 r.

w sprawie gospodarki formularzami.

W celu zapewnienia oszczędnej gospodarki formularzami oraz usprawnienia techniki pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wszystkie organy administracji państwowej, jednostki gospodarki uspołecznionej, instytucje i organizacje społeczne otrzymujące dotacje z budżetu Państwa mają obowiązek prowadzenia oszczędnej gospodarki formularzami drukowanymi i powielanymi oraz zobowiązane są do organizowania i stałego prowadzenia systematycznych prac nad ujednoczeniem i racjonalizacją formularzy, używanych w zakresie ich właściwości.

2. Prace, o których mowa w ust. 1, powinny być wykonywane zgodnie z wytycznymi Polskiego Komitetu Normalizacyjnego (Komisji Racjonalizacji Druków) oraz instrukcjami jednostek nadrzędnych.

§ 2. Wszelkie formularze powinny być wykonywane z zachowaniem racjonalnego wykorzystania papieru przez:

- 1) oszczędny i właściwy do potrzeb dobór odpowiednich rodzajów, klas, gatunków, gramatur i formatów papieru;
- 2) oszczędne i racjonalne zadrukowanie powierzchni;
- 3) organizacyjnie i ekonomicznie uzasadnioną wysokość nakładu.

§ 3. 1. Wszystkie jednostki, o których mowa w § 1, skoncentrują sprawę nadzoru nad gospodarką formularzami we właściwej do tego rodzaju spraw istniejącej komórce organizacyjnej.

2. Do zakresu działania tej komórki w przedmiocie gospodarki formularzami należeć powinno w szczególności:

- 1) organizowanie i koordynowanie prac w zakresie opracowywania, ujednoczenia i racjonalizacji formularzy w ścisłej współpracy z zainteresowanymi komórkami;
- 2) przeprowadzanie kontroli w zakresie racjonalnej gospodarki formularzami;